

Uchwała przyjęta na Kongresie EPL, St. Julian's (Malta), 29–30 marca 2017 r.

Walka z korupcją: Nasz obowiązek w celu ochrony wolności i demokracji

Korupcja nadal stanowi jedno z największych wyzwań dla naszych dzisiejszych społeczeństw. Dla każdego powinno być jasne, że korupcja nie może być opłacalna.

Walka z korupcją zawsze była zatem jedną z kluczowych wartości dla Unii Europejskiej, zwłaszcza podczas negocjacji w sprawie przystąpienia do UE. Wiele zostało już osiągnięć w tym obszarze, lecz dużo więcej pozostało jeszcze do zrobienia.

Koszty korupcji dla gospodarki w UE sięgają rocznie około 120 mld EUR. Korupcja i pranie brudnych pieniędzy to zagadnienia priorytetowe w UE: Przyczyniają się one do osłabienia rządów prawa, praw podstawowych i dobrych rządów, a także powodują szkody w sektorze prywatnym oraz zakłócają funkcjonowanie rynku wewnętrznego UE.

Taki stan rzeczy wyraźnie wskazuje na potrzebę odbudowania zaufania do skuteczności polityki antykorupcyjnej oraz wymaga zdecydowanego politycznego zaangażowania.

Istotne jest zatem, aby państwa członkowskie współpracowały w walce z ukrytą i zorganizowaną korupcją oraz zniechęcały do uzyskiwania korzyści z działalności przestępczej poprzez ich identyfikowanie.

Europejska Partia Ludowa:

1. uznaje korupcję za poważną niesprawiedliwość społeczną, w ramach której dochodzi do niewłaściwego ukierunkowania środków i zasobów publicznych na bezpodstawne lub nielegalne cele, co odbywa się kosztem podatników i szczególnie wrażliwych grup społeczeństwa;
2. uznaje korupcję za poważną przeszkodę dla handlu i inwestycji, w tym zarówno dotyczących infrastruktury publicznej, jak i tych związanych z niezbędnymi usługami publicznymi, takimi jak służba zdrowia, oświata, mieszkalnictwo socjalne, włączenie społeczne i walka z ubóstwem;
3. potępia z całą mocą niezmienną powszechność praktyk korupcyjnych w państwach członkowskich UE i wzywa do podjęcia bardziej zdecydowanych działań w celu wykorzenienia korupcji, zwłaszcza w urzędach publicznych i w administracji publicznej;
4. podkreśla, że najskuteczniejszym sposobem zapobiegania korupcji jest ograniczenie sfery interwencji państwa, ograniczenie pośrednictwa w kwestiach związanych z biurokracją oraz nadanie temu pośrednictwu przejrzystego charakteru poprzez lepsze i prostsze uregulowania;
5. przypomina, że korupcja wśród osób sprawujących urząd polityczny i publiczny stanowi naruszenie zasad, które osłabia zaufanie obywateli do polityki, polityków i instytucji publicznych;

6. podkreśla, że nie będziemy akceptować ani tolerować żadnej formy korupcji w naszych własnych szeregach;
7. podkreśla, że osoby sprawujące urząd publiczny oraz zatrudnione w administracji publicznej powinny podlegać najwyższym standardom życia publicznego w sposób, który stanowi skuteczne zabezpieczenie przed korupcją i który promuje skuteczność, przejrzystość, odpowiedzialność, a także merytokrację;
8. z ogromnym niepokojem odnotowuje m.in. e-maile, które wyciekły ze zbioru poufnych dokumentów, tzw. „Panama Papers”, i które ujawniły powiązania między osobami zajmującymi wysokie stanowiska publiczne na całym świecie, w tym politykami europejskimi, a korupcją, oszustwami podatkowymi, nadużyciami i praniem brudnych pieniędzy;
9. jest zdania, że można dalej umacniać walkę z korupcją, w szczególności poprzez zaostrezenie przepisów, które uwzględniałyby m.in. surowsze sankcje i kary dla sprawców, wzmocnienie niezależnych instytucji publicznych odpowiedzialnych za badanie i ściganie przypadków korupcji, nadużyć i prania pieniędzy, przydzielenie większych zasobów w celu skutecznego zwalczania korupcji, a także ściślejszą współpracę między działającymi w państwach członkowskich UE agencjami zaangażowanymi w walkę z korupcją;
10. podkreśla rolę niezależnych mediów w ujawnianiu korupcji oraz w zapewnianiu większej publicznej kontroli, odpowiedzialności i przejrzystości; jest zdania, że dla mediów publicznych jeszcze ważniejszym powodem do tego, by zachować swoją niezależność, jest przysłużenie się sprawie walki z korupcją;
11. zobowiązuje się utrzymać kwestię walki z korupcją wśród priorytetów zarówno instytucji Unii Europejskiej, jak i partii członkowskich należących do politycznej rodziny EPL.